

Ve středověku bylo zvykem věci řešit mnohem přímočařeji než dnes. Stávalo se, že když někdo s někým nesouhlasil, prostě jej zabil. Vezměte si třeba příběh svatého Víta nebo svatého Zikmunda. Chudáka Vítko udal vojákům jeho vlastní otec. Za svoji víru v Boha byl nejprve vařen v kotli s olejem, pak byl předhozen k sežrání lvům. A když obojí s Boží pomocí přežil, stali mu hlavu. U Zikmunda to bylo obráceně. Nechal zabít svého vlastního syna, protože si myslel, že mu chce sebrat královskou korunu. Kvůli ní přišel vlastně o rodinu i svatý Vojtěch.

Ano, to je pravda, celou Vojtěchovu rodinu vyvraždili příbuzní Václava. Vojtěch přežil jen díky tomu, že nebyl doma.

Ta historie je ale pořádný krvák.

Malíř tam mohl krev rovnou namalovat.

Pozor! Ve středověku to nebylo jen tak získat barvy, obzvláště červenou. Tady na obraze je ale použita ještě jedna mnohem vzácnější barva. Poznáte která? Pozor, zlatá to není! Poradím vám: má ji na šatech a na plášti ta nejdůležitější osoba z obrazu. Svou mírností a láskyplností je vzorem všem chybujícím lidem.

Úkol pro vás:

1. Zamyslete se, kdo je pro vás z rodiny a přátel nejbližší. Koho byste na podobném obraze chtěli mít vedle sebe? Vše si запиšte a máte-li chuť, obraz namalujte. Podobně jako Jan Očko se můžete obklopit také svými vzory nebo lidmi, kteří už nežijí.
2. Zjistěte si víc o světcích na obraze Jana Očka z Vlašimi. Jde o patrony (ochránce) naší země a jejich příběh bychom měli znát.
3. Každý svatý má za sebou zajímavý příběh. Zjistěte, komu je zasvěcen kostel nebo kaple ve vašem okolí. Vyhledejte si světcův příběh a pokuste se v něm najít ponaučení.

AUTORKY:
ALŽBĚTA SEMRÁDOVÁ
IRENA ZAHORSKÁ
PAVLA BAŠTANOVÁ
SPOLUPRÁCE: PETRA ŠOBAŇOVÁ

NG
NÁRODNÍ GALERIE
PRAHA